

Τῆς 27ῆς Μαρτίου
Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρώνης τῆς ἐν
Θεσσαλονίκη.

ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
(μὲ Ἀλληλούϊα)

Ἦχος Δι

Α λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α
Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Α λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α
Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Α λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ
λη λου ου ου ι α

Στίχος γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ
 λη λου ου ου ι α

Μαρτυρικὸν Τροπάριον

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η
 μων

Δόξα... Νεκρώσιμον

Μ νη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των

 δου λων σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον
 συγ χω ρη σον ου δεις γαρ α να μα αρ τη
 τος ει μη συ ο δυ να με νος και τοις με
 τα στα σι δου ναι την α να α α παυ σιν

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μ

 η τηρ α γι ι α η του α φρα
 στου φω τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι μων
 τες ευ σε βως με γα λυ υ νο με ε εν

Μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος π̣ δ̣ ᾠ̣

π.Κ.Παπαγιάννη

Φ

 ω στη ρες νο ε ροι α νε δει χθη τε
 α γι ι οι οι μαρ τυ ρες την γαρ αχ λυν της
 πλα νης κα τηρ γη σα τε δι α τη ης πι στε

ως τας ψυχικας υμων λαμπραδας εφαι

δρυνα τε και τω νυμφιω μεταδοξης

συνεισηληθε τε εις τον ουρανιον νυμφ

φωνα και νυνηικετευσατε

σωθηναι δε ομεθα τας ψυχας ημων

Τὸ Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Στίχος Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

ν Οἰκουμένης φωστήρες ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει
 δ μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ
 νοητῷ ἐλαίῳ, τοῦ Πνεύματος Ἁγιοῖ, τὰς ψυχικὰς
 λαμπάδας ὑμῶν ἐφαιδρύνετε· ὅθεν καὶ κρατῆρες νοεροί,
 προχέοντες τὰ αἵματα, ὡς νάματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ
 ἐφάνητε, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ
 τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
 ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

ν δ **Α** ι εγ κρατει ει ας των παθων τας πυ

ρι φλε εκτους ^{βλ}α πο νε κρω σαν τες ορ μας

και τας κι νη η η σεις ^{βλ}του Χρι στου οι μαρ

τυ ρες ε λα βον την χα ριν ^{νδ}τας νο ο σους α

πο δι ω ω κειν των α σθε νων ^{Δδ}και ζω ων τες

και με τα τε λος θ αυ μα τουρ γειν ^{Δδ}ον τως θ αυ

μα πα ρα δο ζον ^{νδ}ο τι ο στε ε α γυ μνα ^{Γη}

εκ βλυ ζου σιν ι α μα α τα ^{Δδ}δο ζα τω μο

ο νω Θε ω ω η η μων ^{νδ}

Δόξα Πατρί... Νεκρώσιμον ^{Γδ}

Ο βα θει σο φιας φι λαν θρω πως παν τα

οι κο νο μων ^{Δq}και το συμ φε ρον πα σιν α πο

νε μων μο νε δη μι ουρ γε ^{Δq}α να παυ σον Κυ

ρι ε τας ψυχας των δουλων σου εν

σοι γαρ την ελπιδα ανενθεν το τω

ποιητη και πλαστη και Θεεωημων

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Ο διη μας γεννηθεις εκ Παρθενου

και σταυρωσιν υπομεινας αγαθη

ο θανατων τον θανατον σκυλευσας και

εγερσιν δεξας ως Θεος μη παριδης ους

επλασας τη χειρι σου δεξον την φι

λαν θρωπιαν σου ελεημον δεξαι την

τεκουσαν σε Θεοτοκον πρεσβευου

σαν υπερημων και σωσον σωτηρημων

 λα ον α πε γνω ω σμε ε ε νον

Γ
Ω

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν
 Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια
 ᾠχος πλ. α'

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν παραδείσου· εὔρω κάγώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμνον τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, καὶ αἰδίων μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενώς, μάρτυρες, αἰτήσασθε ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρίσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε ἃ ἠτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα καὶ καθάρισον σῆ εὐσπλαγχνία καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἦ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου

θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου καὶ κατάταξον αὐτούς ἐν παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν ἀγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες· τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικόν

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνἀναρχος Υἱὸς καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὔρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ εὔροιμεν παράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Μικρὰ συναπτὴ

Νεκρώσιμον κάθισμα

Ἡχος πᾶ ————— κε χ

π.Κ.Παπαγιάννη

Α ————— | ————— ————— ————— ————— ν' ————— ————— —————
να παυ σον Σω τηρ η μων η̄ με τα δι

και αι ων τους δουλους σου και του τους κα τα
 σκη νω σον εν ταις αυ λαις σου κα θω ως γε γρα
 πται ^{ν'}_η πα ρο ρων ως α γα θος τα πλημ με λη
 μα τα αυ των ^κ_α τα ε κου σι α και τα α κου
 σι α ^κ_α και παν τα τα εν α γνοι οι α ^κ_α και
 γνω ω σει φι λαν θρω πε ^κ_α

Δόξα Πατρι...

T α ε κου σι α και τα α κου σι α ^κ_α και παν
 τα τα εν α γνοι οι α ^κ_α και γνω ω σει φι
 λαν θρω πε ^κ_α

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

O εκ Παρ θε νου α να τει λας τω
 κο σμω Χρι στε ο Θε ος ^{ν'}_η υι ους φω τος

 διαυτησ
 δι αυ της α να

 δει ει ζας ε λε η σον η μας

‘Ο Ν΄ Ψαλμός (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν τοῦ Μηναίου (27 Μαρτίου)

ᾠδὴ α΄ Ἦχος δ΄

‘Ο Εἰρμός

«Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».
(δ΄ς)

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θεαῖς, τῶν Ἀσωμάτων τάξεσι, περιχορεύουσα, περὶ τῶν πάντων αἴτιον Θεόν, καὶ τρανώς ἀπαλαύουσα, θεαρχικῆς ἐλλάμψεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

‘Ο δούλου, καταξιώσας δέξασθαι, μορφήν Χριστός ὁ Θεός, ἐλευθερώσαι ταύτην βουληθείς, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου δεσμῶν, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας σε, Μάρτυρα Νύμφην ἐμνηστεύσατο.

Δόξα Πατρὶ...

Τὸ θῆλυ, ἀρρενωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, καὶ καυχωμένην ἄμετρα τὸ πρὶν, ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, δι’ ἀσθενείας σώματος, θεία, δυνάμει καταβέβληκε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ πύλη, τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολήν καὶ Ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλάνθρωπον.

Κανὼν τοῦ Μηναίου (27 Μαρτίου)

ᾠδὴ γ' Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμός

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα». (δὶς)

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στερρότητι λογισμοῦ, τῆς παρανόμου καὶ δεινῆς ἠνεγκας, τὴν χαλεπὴν βάσανον, φρουρὰς ὦ Ματρῶνα πανόλβιε.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαστίγων ὀδυνηρῶν, αἰσθανομένη καρτερῶς ἔφερεις, ψηλαφητοῦ σκότους δέ, θείαν λαμπηδόνα ἀντείληφας.

Δόξα Πατρὶ...

Αἱμάτων σου οἱ κρουνοί, τῆς ἀσεβείας τὴν πυρὰν ἔσβεσαν, τοὺς δὲ πιστοὺς ἠρδευσαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν πλάκα, τὴν Κιβωτόν, τὴν δεξαμένην ἐν γαστρὶ Πάναγνε, Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, θεηγορικῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ὁ Εἰρμός

Ἦχος $\frac{\zeta}{\delta\lambda}$ Βου

Εὐφραίνεται ἐπιση^βκ^λ Ἐκκλησία
 σου Χριστέ κρ^παζουσα^α μου ἰσχ^υς Κυριε^δ
 και κα^ταφυγη και στερεω^μα α^α α^α

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσώδια Καθίσματα ἐκ τοῦ μηναίου

Ἦχος δ΄

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἐπέστη φιλέορτοι, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ μνήμη ἡ ἔνδοξος, τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, εὐφραίνουσα τὰ σύμπαντα, λάμπουσα ταῖς ἀκτίσι, τῶν θαυμάτων ἐν κόσμῳ, φέρουσα τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀέναον χάριν. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Σωτήρ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Ἐκαίνισας Ἀχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρείσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Εἰρμός ᾠδῆς, τοῦ β' κανόνος Τετραωδίου

Ἦχος ᾠή Γα

Β — υ ϑος μοι των πα ϑω ων ε πα νε στη ^κ _α

^φ και ζα λη εν αν τι ι ων α νε ε μων ^π _α αλ λα

προ φθα σας με συ υ σω σον Σω τηρ ^κ _α και ρυ σαι

ϑο ρας ως ε σω σας ^κ _α του ϑη ρος τον Προ φη η ^λ _χ

τη η η ην ^γ _η

Μικρά Συναπτή

Κοντάκιον Νεκρώσιμον

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρώνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Κήρικος, ὁ ἐν τῷ Ἄπρω, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φιλητοῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐτοῦ γυναικός, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Μακεδόνας, Θεοπρεπίου, Κρονίδου, Κομενταρησίου, καὶ Ἀμφιλοχίου Δουκός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἰωάννης καὶ Βαρούχιος ζίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Προφήτης Ἄνανι ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ Πέτρου τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου, Ἄργους τοῦ σημειοφόρου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰρμός ᾠδῆ η΄, τοῦ β΄ κανόνος Τετραωδίου

Ἦχος ᾠγ Γα

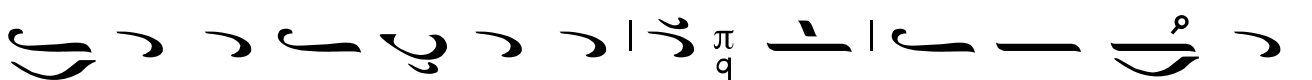

Αι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου ου

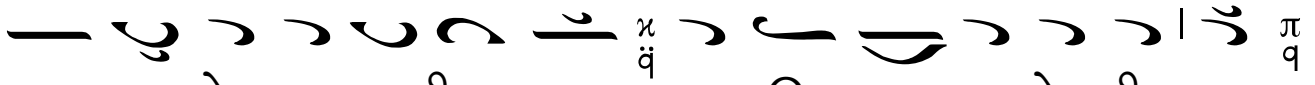
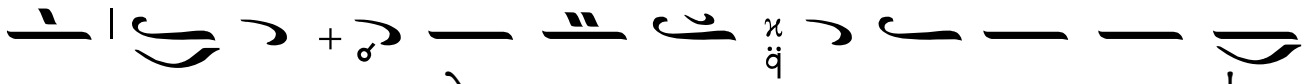
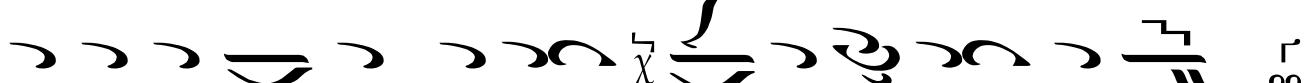

 μεν το ον Κυ ρι ι ον

Τ ον εξ α ναρ χου του Πα τρος γεν νη

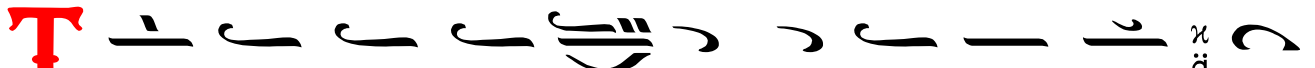

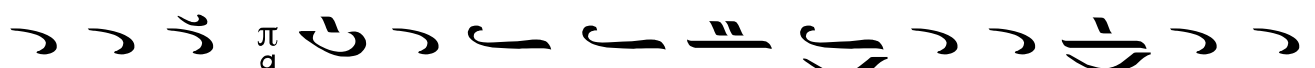

 θεν τα προ αι ω νων Θε ον και επ ε σχα των

 εκ της Θεοτοκου σαρκά εν δυσαμένον

 ως τελειον ανθρωπον και Θεον αληθινον

 υμνειτε ευλογειτε και υπερευψου

 ου τε εις παντας τους αιωνά ααας

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Ἦχος ᾠή Γα

Μεγαλυνει η ψυχη μου τον Κυρι

 ον και η γαλιλασα το πνευμα μου ε

 πιτω Θεωωτω Σωτηηρι μου
Τ

 ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και

 ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεε

 ρα αφειμ την αδιαφορωσ Θεον Λογον τε

 κου ουσαν την οοοντως Θεοτοκου σε με

γα λυ υ νο ο μεν

Γ
η

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει

νω σιν της δου λης αυ του ^κ _q Ι δου γαρ α ο

του νυν ^κ _q μα κα ρι ου σι με πα α σαι αι γε

ε νε ε αι

π
q

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^κ _q και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ε

ρα α φειμ ^π _q την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου ου σαν ^π _q την ο ο ον τως Θε ο το κον σε με

γα λυ υ νο ο μεν

Γ
η

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α

ο δυ να τος ^κ _q και Α γι ον το ο νο μα

 αυ του και το ε λε ος αυ του εις γε νε

 αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις αυ τον

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

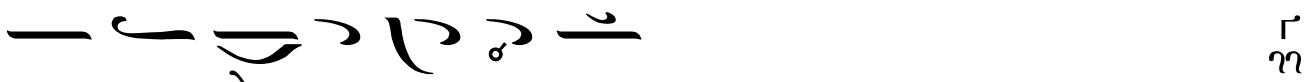
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως τω ων Σε ε

 ρα α φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον

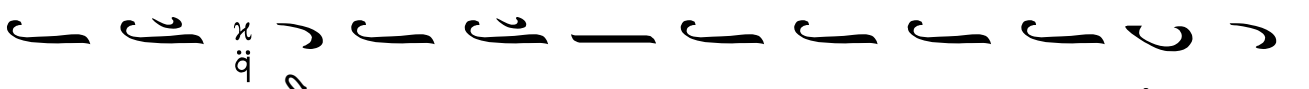
 τε κου ου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κον σε

 με γα λυ υ νο ο μεν

E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι

 αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους

 δι α νοι οι α καρ δι ι ας αυ των

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως τω ων Σε ε

ρα α φειμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον

τε κου ου σαν ^π την ο ο ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ υ νο ο μεν Γ
η

^Γ **Κ**α θη λε δυ να στας α πο θρο νων ^κ και

υ ψω σε τα πει νους ^κ πει νων τας ε νε πλη

σεν α γα θων ^κ ^Γ και πλου τουν τας ε ζα πε στει

κε κε νους π
ρ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^κ και εν

δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^κ την

α δι α φθο τως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν ^κ την

ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Γ
η

^Γ **Α**ν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ

του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη
 σε προς τους πα τε ρας η μων τω Α βρα
 αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω ω
 νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
 δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την
 α δι α φθο τως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την
 ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Εἰρμός ᾠδῆς θ', τοῦ β' κανόνος Τετραωδίου

Ἦχος ᾠή Γα

Εε την α θα να τον πη γην την δι α
 γι ι ων ι α μα τα των αν θρω πων τω γε
 ε νει πα ρε χου ου σαν Α γνη η με γα λυ νο

μεν^κ ο τι σω ζεις τας ψυ χα ας η η μων^γ

Α ζι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν

σε την Θε ο το ο κον την α ει μα κα

ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα του

Θε ε ου η η μων^π Την τι μι ω τε ραν των Χε

ρου βιμ^κ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως

των Σε ρα φιμ^γ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^κ την ον τως Θε ο το

κον σε με γα λυ νο με ε ε εν^γ

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ἰ

Φ ως υ παρ χων Χρι στε φω τι σο ον με εν

σοι προστασιαι των αγιων σου και αι σωσον

με

ως υπαρχων Χριστε φωτισοον με εν

σοι πρεσβειαις της Θεοτοκου και αι σωσον

με

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τὰ καθ' ἡμέραν ἑξαποστειλάρια
Τῷ Σαββάτῳ

Ἦχος γ' Νεκρώσιμον
 Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος λ' Ἰ Νη

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

αι νει ει τε τον Κυ υ ρι ον εκ των ου ρα

νων αι νει ει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις σοι

πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω ^ν ρη

Αι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ

του ^ν ρη αι νει ει τε αυ τον ^Δ ρη πα σαι αι δυ

να α μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ω ^ν ρη

Στιχηρά Μαρτυρικά

π.Κ.Παπαγιάννη

^Γ ρη **Α**ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει

αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το ^Γ ρη

πλη θοστης με γα λω συ υ νης αυ του ^ν ρη

Αυτόμελον

Τι υ μας κα λε σω μεν α γι οι ^ν ρη Χε ρου

βειμ ο τι υ μιν ε πα νε παυ σα το Χρι

στος Σε ρα φειμ ο τι α παυ στως ε δο ζα

σα τε αυ τον αγ γε ε ε λους το γαρ σω

μα α α πε στρα φη τε δυ να α α μεις εν

ερ γει τε ε εν τοις θ αυ μα σι πολ λα υ μω ων

τα ο νο μα τα και μει ζο να τα χα ρι σμα

τα πρε σβευ σα α τε του σω θ η ναι τας ψυ χας

η η μων

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θ α

ρα

Με γα λως η γω νι σα σθε α γι οι τας

βα σα νους των α νο μων υ πο μει ναν τες γεν

ναι ως και Χρι στον ο μο λο γουν τες εν αν

τι ον βα σι λε ων και πα α α λιν με τα

σταν τες εκ του βι ου δυ να α α μεις ε

νερ γει τε εν τω κο σμω και α σθε νει

εις θε ρα πευ ε τε εκ των πα θων αυ τω ων α

γι οι πρε σβευ σα α τε του σω θη ναι τας ψυ χα

ας η η μων

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα νω

Μαρ τυ ρες Χρι στου οι α ητ τη τοι οι νι

κη σαν τες την πλα νην τη δυ να μει του Σταυ

ρου^ν_δ α πο λου ε τε την χα ριν αι ω νι

ως της ζω ης^ν_δ τυ ρα α α αν νων α πει

λας ουκ ε ε πτο η θη τε^ν_δ βα σα α α α α

νοις αι κι ζο με νοι οι ευ φραι νε σθε^ν_δ και

νυν τα αι μα τα υ μω ων γε γο νεν^Δ_δ ι α μα

τα ταις ψυ χαις η μων^Δ_δ πρε σβευ σα α τε του σω

θη ναι τας ψυ χα ας η η μων^ν_δ

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις^Δ_δ

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου^Γ_Δ

πα σα πνο η αι νε σα α α τω τον Κυ ρι ον^ν_δ

Τον θω ρα κα της πι στε ως εν δυ σα με

νοι κα λως^Δ_δ και τω τυ πω του Σταυ ρου κα θο

πλι σαν τες ε αυ τους ^ν_{δλ} στρα τι ω ται ευ σθη

νεις α νε δει χθη τε ^β_λ τοις τυ ραν νοις αν δρει

ως αν τι κα τε στη τε ^Δ_{δλ} και δι α βο λου

την πλα νην κα τη δα φι σα τε ^ρ_ν νι κη ται γε νο

με ε νοι των στε φα νων η ζι ω θη τε ^β_λ πρε

σβε ευ σα α τε του σω θη ναι τας ψυ χα ας

η η μων ^ν_{δλ}

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω

Πνευ μα τι ^ν_{δλ}

Θα να τος σου Κυ ρι ε α θα να σι

ας γε γο νε προ ζε νος ^ν_{δλ} ει μη γαρ εν μνη μα

τι κα α τε τε ε ε θης ^ν_{δλ} ουκ αν ο Πα ρα δει

σος η νε ω κται δι ο τους με τα στα αν τας

α να παυ στον ως φι λα αν θρω πος

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α μην

Η σκε πη σου Θε ο το κε Παρ θε νε ι

α τρει ον υ πα αρ χει πνευ μα τι κον εν

αυ τη γαρ κα τα φευ γον τες ψυ χι κων νο ση

μα των λυ τρου ου με ε θα

Δοξολογία μικρή (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

• Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

• Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

- Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετά ἀπὸ κάθε δέηση)....

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ (Θεοφάνους)

Νεκρώσιμα

ἦχος πλ.δ'

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τοὺς δακτύλους σου, αἱματώσας Δέσποτα, καὶ φοινίζας τῷ αἵματι, καὶ νῦν ἐν πίστει καθικετεύω σε, τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀζήωσον ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοιτήσαντας, πρὸς σὲ τὸν εὐσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἱεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς ὡς ἄμνος, προσφορὰν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξωνούμενος, τοὺς μεταστάντας οὖν ὡς φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρα κατάταξον, ἔνθα οἱ χεῖμαρροι, τῆς τρυφῆς προέρχονται, ἔνθα πηγαί, τῆς αἰδιότητος, ἀναβλυστάνουσιν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὀροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὰ μέλλοντα, καὶ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τοὺς δούλους σου, οὓς προσελάβου τοίνυν κατάταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἁγίων Κύριε, ἔνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα... Ὁμοιον

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυῆς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν σαρκὶ πεφανέρωσαι· ὡς ἐλεήμων οὖν καὶ φιλάνθρωπος, τοὺς ἐκ τοῦ βίου μεταφοιτήσαντας, τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς ὠραιότητος, ταῖς καλλοναῖς, τούτους καταλάμπρυνον, Ζωαρχικώτατε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, Ὁμοιον

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Πατρός, μητρικῇ παρρησίᾳ σου, ἐκτενῶς ἰκέτευε, κατατάξαι τοὺς δούλους σου, ἔνθα χορεία ἢ ἀκατάλυτος, εὐφραϊνομένων, καὶ εὐφημούντων σε, ἔνθα λαμπρότητες, αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκύς, ἦχος ἐορτάζοντος, Θεογεννήτρια.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τέλους

Ἦχος Δι

Αποστολοι μαρτυρες και προφη
 ται Ιεραρχαι οσιοι και δικαιοι
 οικαλωστον αγανατελεσαντες και
 τηνπιστιντηρησαντες παρησιανε
 χοντες προς τον Σωτηηρα υπερημων
 αυτωνωσαγαθονικετευσατε
 σωθηναιδεομεθασψυχααση
 μων

Δόξα Πατρί· Νεκρώσιμον.

Μνησθητι Κυριεως αγαθων
 δουλων σου και οσαενβιωημαρτον

συγ χω ρη σον ου δεις γαρ α να μα αρ τη
 τος ει μη συ ο δυ να με νος και τοις με
 τα στα σι δου ναι την α να α α παυ σιν

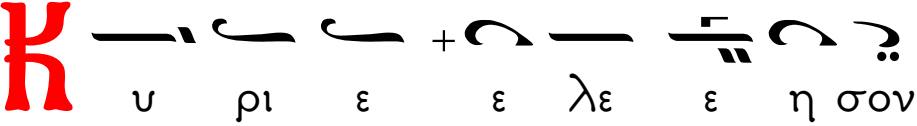
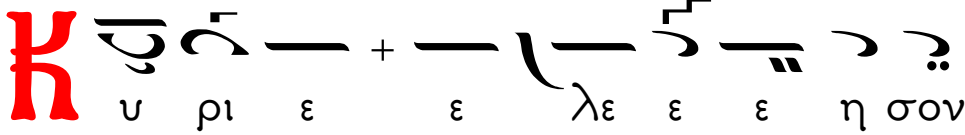
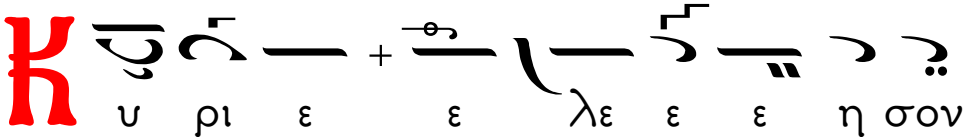

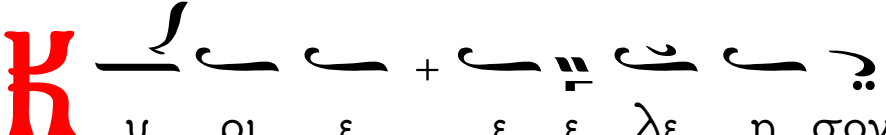
Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Μ η τηρ α γι ι α η του α φρα
 στου φω τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι μων
 τες ευ σε βως με γα λυ υ νο με ε εν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ νη̣

Α̣ μ̣η̣ν̣ ν̣
δ̣ι̣

1. **Κ** ν̣
δ̣ι̣
υ ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κ** β̣
λ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κ** α̣
δ̣ι̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κ** Δ̣
δ̣ι̣
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
5. **Κ** β̣
λ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κ** ν̣
δ̣ι̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. **Κ** Δ̣
δ̣ι̣
υ ρι ε ε ε λε η σον

8. **Κ** υ ρι ε + ε ε λε η σον β
λ

9. **Κ** υ ρι ε + ε λε η σον Δ

10. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον Γ
λ

11. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον π
ρ

12. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον ν
δ

Υ περ Α γι α + Θε ο το κε +

σω ω σον η μας ν
δ

Σ οι Κυ ρι ε ν
δ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ
 σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου
 Σω τερ σω σον η μα α ας

του Θεου αθανάτος υπάααρ
 χων και κατά δεζαμενος δια
 την ημετέραν σωτηριαν ^χσάρκω
 θηναι εκ της αγιας Θεοτοκου και
 αειπαρθενου Μαρίας ατρεπτως εν αν
 θρωπησας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε
 ος θανάτω θανάτων πατησας εις
 ων της Αγιας Τριαδος συνδοξαζο
 ομενος τω Πατρι και τω Αγιω Πνευματι
 σωσον ημα ^χαας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

 Δ
 Α μην Δ

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι ἡμῶν.

Δ
 C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 — | — | — | — | —
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα τος ψαλ λον τας σοι
 — | — | — | — | —
 αλ λη λου ου ι α Δ

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Δ
 C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 — | — | — | — | —
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα τος ψαλ λον τας σοι
 — | — | — | — | —
 αλ λη λου ου ι α α α Δ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

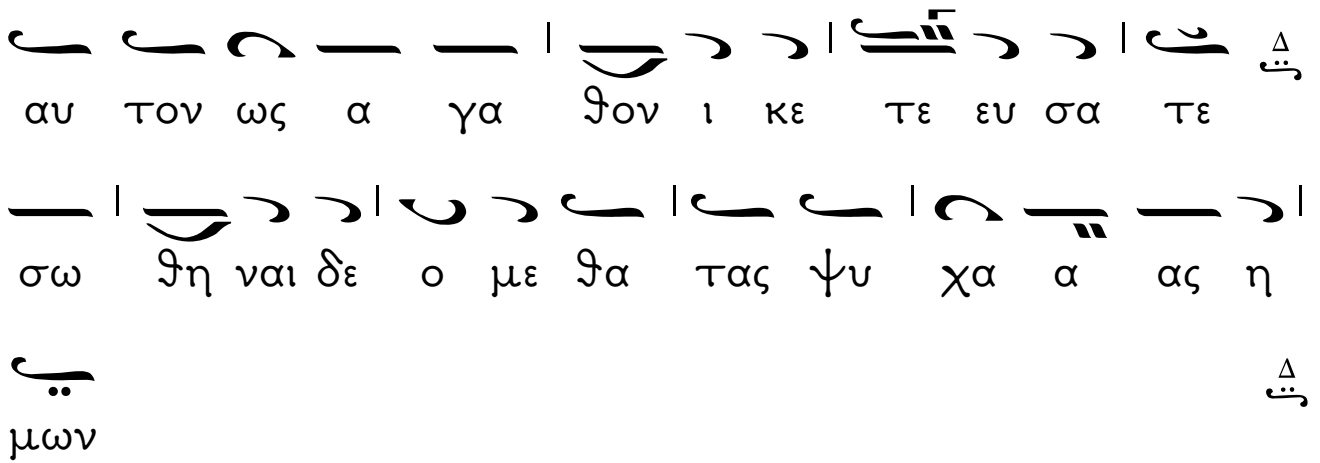
Ἦχος Δι' ς

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε ε
 σω ω μεν Χρι στω **Ε**ω στον η μα ας Υι ε Θε
 ου ο εν Α γι ι οι οις θ αυ μα τος ψαλ
 λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον μαρτυρικόν

Ἦχος Δι' ς

απο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ
 φη ται Ι ε ρα ρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τήν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἦχος Δ΄ Δι

 ρε θε το ην πε ρι σω ζε δι α παν

 τος εν ει ρη η νη πρε σβει αις της Θε ο

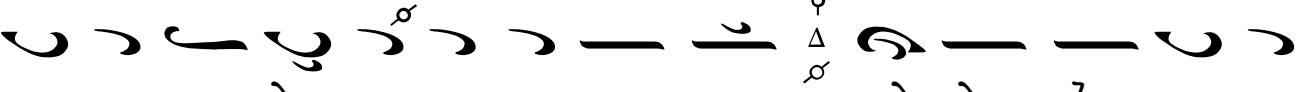
 το κου μο νε φι λαν θρω πε

Δόξα Πατρι...
Κοντάκιον νεκρώσιμον Σαββάτου

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ Γα

Μ

 ε τα των α γι ων α να παυ σον Χρι στε

 τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν θα ουκ ε στι

 πο νος ου λυ πη ου στε να γμος αλ λα ζω η α

 τε λε ευ τη η τος

Καὶ νῦν...
Κοντάκιον μαρτυρικὸν Σαββάτου

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ Γα

Ω

 ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω

 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ

 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας ταις

 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α

 την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο το

 κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ.β΄

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαί.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἄδελφοί, βλέπετε, μή ποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστήναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος, ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἄχρι οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ ἐξ ὑμῶν τις ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας· μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἕανπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν, ἐν τῷ λέγεσθαι· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος πλ. β΄

Μακάριοι ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Μακάριοι, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα